

De kluut

Doe mien grovvader Klaas Duunker in 1856 op Tessel bore wos, kreeg ie ol een beenaam fon sien bewonderaars. Hee wos flink uut de klute wosse en de mènse seeje don ok: nou, nou, 't is een kluut fon een jonge.

Doe ik drie jaar wos is ie overlede, dot ik hèèw 'm zellef nooit kenne.

In 1985 gong ik d'rs wot te strune en kwam terecht in 't juttersmuseum on Skil bee Cor Elle. "Klaas Duunker on Oóst...oh, je bedoelt 'de kluut' fon de TX 88? Nou, kenne hèèw ik 'm niet, mar dot is ok toevollig, ik weun ol jare in sien huusie on Achtertûne. En ik hèèw welders hoord dottie goêd harmonika speule kon. Hee nam 'm ollon mee on boord en song en speulde op brullofte en porteeje. Hee kon ok mooie ferhale fertelle en uut overlevering weet ik dut fertelseltje nag:

D'r wos 's een kirrel die een meniêr socht om een centje bee te ferdiêne. Hee maakte fon rooie dakponne poeier, dot dee-t-ie in een peperhuussie (dot is een puntzokkie) en ferkocht dot goêd huus on huus, sògeseid os middeltje teuge flooie. Indertiêd hodde de mènse veul lost fon die béésies en de zokkies poeier wiere don ok grif ofnome. Na een week of vier gong ie sien klòonte naggers beelòons om te frage hoe os 't oflópe wos mit de flooiepoeier. Nou, dot hod ie beter niet doên kenne. Olle huusvrouwe wozze kwaad. 't Hod niks hollepe.

"Wot hei-je-d'r don mee daan?" froeg de dakponnevergrúuzer. Se seeje dotte se 't flooiepoeier tusse de lakes strooid hodde, en die wozze hillegaar róód ferkleurd, mar de flooie wozze d'r niet fon weggaan. 'Oh net', seid de linkmiegel, mar don hèèwwe jullie 't hillegaar ferkeerd onpakt. Je hod de flooie iên foor iên fange moete, se de bek opebreke en 't poeier naar binne moete late gleeje!"

Gnúúvend gong ie d'r fondeur, wot hod ie se d'r mooi tusse nome!

Aardig ferhaal fon mien grovvader Klaas Duunker, beegenaamd de kluut

*Greet Bóón,
Hiepelietushoef, april 2012*

Met dank aan *Gelein Jansen*, voor de vertaling in het Texels dialect.